

Η ταινία «Η ζωή είναι ωραία», είναι εξαιρετική και μου προκάλεσε αντιφατικά συναισθήματα. Η χαρά στην αρχή και η λύπη, στο τέλος, ήταν τα δύο συναισθήματα, που ένιωσα βλέποντας την ταινία.

Η αρχή της ταινίας, είναι τόσο αστεία και χαρωπή, που κανείς δεν αντιστάθηκε να γελάσει. Γελούσαμε με όλη την ψυχή μας ασταμάτητα και ευχαριστιόμαστε να βλέπουμε την ταινία. Όλοι, ήμαστε ευδιάθετοι και παρακολουθούσαμε την ταινία, χωρίς να χάσουμε ούτε δευτερόλεπτο. Ήμαστε τόσο χαρούμενοι, που δεν περιμέναμε το ανατρεπτικό και λυπητερό τέλος της ιστορίας.

Οι Γερμανοί, αιχμαλώτισαν όλους τους Εβραίους και τους πήγαν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης. Όλη η χαρά και η ευδιαθεσία μας σταμάτησε και η λύπη σε συνδυασμό με τη θλίψη μάς κυρίεψαν. Η προσπάθεια του πρωταγωνιστή να κάνει το παιδί του να μην καταλάβει ότι βρίσκεται σε στρατόπεδο συγκέντρωσης, ήταν συγκλονιστική. Επιπλέον, με κυρίεψε θυμός και μίσος για τους Γερμανούς, που φέρονταν τόσο άσχημα στους συνανθρώπους τους. Όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι μεταξύ τους. Το τέλος της ταινίας, είναι τόσο συγκινητικό, που λίγοι αντιστάθηκαν στο κλάμα.

Την ταινία αυτή, την προτείνω ανεπιφύλακτα χωρίς δισταγμό. Μία καταπληκτική ταινία, που κάνει αναδρομή στο παρελθόν και στη σκληρότητα της εποχής του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

**Κωστής Καραθανάσης, Α1**